

Lãng Mạn Venice

Bích Xuân, Paris

Cuốn sổ nhỏ, cây bút mực, máy chụp hình, và các loại thuốc chống...đủ bệnh để mang theo trong chuyến du lịch. Cây bút và chiếc máy ảnh là vật cần thiết. Đến đâu, ghi đó, ghi những điều nhỏ nhặt rất đời thường nơi tôi sẽ đến thành phố đẹp nổi tiếng trong nước Ý Venice thơ mộng trên sóng nước.

Xe đến gần biên giới Ý, phải băng ngang qua một ngọn núi dài 3 tiếng đồng hồ. Chiếc xe như con trăn trườn mình trong đêm mưa xuyên qua các hầm núi để lên dốc cao, khúc khủy, quanh co. Ngủ ngồi trên xe, mơ màng nghe người chao đảo, lảng lảng, nghiêng bên này, ngả bên kia, cũng hơi ngán... Lúc đầu, ngủ ngồi không quen nên rất mệt mỏi, nhưng đường xa riết rồi cũng quen. Hai anh tài xế thay phiên nhau lái trong đêm, cách 2 tiếng thì dừng lại tại các trạm xăng để nghỉ ngơi. Đi du ngoạn đường xa với một thời gian ngắn phải có sức khỏe, nếu không khỏe sẽ rất mệt. Sơ sơ chuyện dậy sớm, ngủ trễ rồi qua hôm sau lại phải di chuyển mấy trăm cây số. Đi du lịch bằng xe, khi về, bạn sẽ mất vài ký lô dễ dàng, vì ngủ ít, đi bộ nhiều, tính ra mỗi ngày bạn đi có hơn 6-7 cây số.

Xe bắt đầu vào Venice đã nghe mùi nước bùn oi bốc lên, và muốn đến thành phố Venice nổi giữa sông phải qua "chiếc tàu bus". Bạn không khỏi thích thú, kinh ngạc, trước những toà nhà như đang "trôi" trên mặt nước. Bạn sẽ không thể tưởng tượng được, cuộc sống nơi đây, không có xe hơi, mọi người đều phải đi bộ. Đi bộ ngoài đường phố và các đường hẻm ở Venice trong cái nóng ẩm ướt đè nặng lên người là một sự mệt nhọc.

Nóng như vậy mà người dân Venice luôn luôn ăn mặc chỉnh tề, tươm tất. Nơi đây, cấm không được mặc quần cụt, áo thun vào viện bảo tàng hay nhà thờ. Còn về tiền pourboire, người ta chỉ cho tiền người khuân vác, hay nhân viên khách sạn thôi, còn ngoài ra không cần phải cho những người lái đò, trừ trường hợp người này giúp bạn lên xuống ghe, hay mang hành lý dùm bạn. Ở trong thành phố, có 8 phòng vệ sinh nằm ở những điểm chính (bạn nhớ mang theo tiền cắc, thường thường là 50 cents) ngoài ra, bạn cũng có thể xử dụng phòng vệ sinh của các quán rượu với điều kiện, dùng một ly café hay rượu, bia, nếu không, bạn sẽ làm người chủ bực tức. Số du khách quá đông, nên đôi khi không còn giấy trong phòng vệ sinh, tốt hơn hết, giữa trước bằng cách, mang theo khăn giấy ...

Đến Venice bạn sẽ tặc lưỡi hít hà. Ngồi quán lợ thiên một ly kem lạnh 17 euros, toilet công cộng có nơi 2 euros, cây "cà rem" nhỏ bán bên lề đường 7 euros v...v... Ở Venice thức ăn để giá bán, nước uống thì không. Nếu bạn không hỏi trước, bạn có thể phải trả từ 8 euros một chai nước suối nhỏ. Đặc biệt ở Venice là mặt nạ hóa trang dọc hai bên đường phố, trong chợ cho đến những hàng hiệu sang trọng, đều bày bán đủ kiểu, đủ loại các mặt nạ. Đến Venice,

bạn muốn ngồi trên chiếc thuyền gondola 1

giờ trả 80 euros, nhưng 2 người chỉ 150 euros. Bạn nhớ đem theo thuốc để chống muỗi, vì Venice có nhiều

con sông nhỏ, bùn, lầy. Mùa hè nước bốc lên có mùi khai, nồng. Vừa tới Venice tôi đã bị muỗi chích một phát đau điếng đỏ hồng trên bàn tay, sưng ngay lập tức, ngứa ngáy khó chịu ... may mà có đem theo thuốc trị. Bây giờ để lại vết chấm lớn đen tròn.

Đến Venice, nếu bạn không muốn bị người dân Venice nạt nộ (tiếng nạt nộ để thể kèn xe hơi), khi đi bộ, bạn nên đi theo hàng trong những hẻm nhỏ hẹp. Người dân Venice có thói quen đi bộ rất nhanh, đó là một phương thức di chuyển, họ rất bực mình thấy những người du khách phía trước đi tà tà. Nhìn thấy phía sau, người dân Venice đi tới, tốt hơn hết, bạn nên tránh sang một bên, nhường chỗ để họ đi với tốc độ của họ. Còn về đồ hiệu, ai mà không mơ có một xách tay thuộc loại hiệu lớn, với mùi hương hơn giá thật? Những đồ giả này, sẽ được những người Phi châu đến để nghị và năn nỉ mua. Coi chừng, nếu cảnh sát bắt gặp bạn mua

một món hàng giả, bạn có nguy cơ gặp chuyện phiền phức, nếu vậy thì thật uổng cho kỳ nghỉ hè chỉ vì một món hàng giả. Ở Âu Châu những hàng hiệu nổi tiếng được chính phủ bảo vệ tối đa. Ở Pháp, phạt 30.000 euros, Ý 6.000 euros, và bị 2 năm tù ở cho những người nào mua hàng giả.

Chưa hết, đi du lịch ở Venice, coi chừng những kẻ môi giới, họ sẽ đề nghị bạn thăm viếng miễn phí hòn đảo Murano một buổi sáng hay một buổi trưa, để coi cách thức chế tạo các ly tách, bát đĩa bằng thủy tinh. Kẻ khác còn đề nghị bạn, đi một vòng bằng tàu, thay vì đi phương tiện công cộng. Những đề nghị mời mọc này, bạn nên tránh xa. Còn về chuyện ăn uống trong những nhà hàng tại Venice, bạn hãy nhìn cho thật kỹ, tên thực đơn và giá tiền ghi ở bên ngoài cho cẩn thận, nếu không, bạn sẽ vô cùng ngạc nhiên khi móc bóp trả tiền.

Venice là một thành phố duy nhất không có xe hơi ở thế kỷ 21 này, với một diện tích khá quan trọng mà giao thông không tùy thuộc vào xe. Venice nằm về hướng Bắc của Ý. Trước đây, Venice là một nước với diện tích của một thành phố, Venice nổi tiếng với những con kênh thay cho đường phố, ngoài ra, còn có công trường San Marco, cung điện Doges và nhất là lễ hội cải trang. Venice được Unesco ghi nhận là gia sản của thế giới. Thành phố Venice được thành lập bởi những người tị nạn đến những vùng đồng lầy cửa sông Pô, sau khi nhóm Lombards chiếm đóng vùng Bắc Ý vào năm 568 .

Venice là một thành phố có sự tự trị riêng. Người ta gọi Venice là một nước cộng hòa bé nhỏ với diện tích 412 km vuông, dân số 271.251 (31/12/2004). Lãnh thổ của Venice bắt đầu từ hồ Garde, kéo dài đến dòng sông Adda. Dân chúng Venice đa số theo đạo thiên chúa giáo, nhưng không cuồng tín, và chính quyền tỏ ra khoan dung trong vấn đề tín ngưỡng tôn giáo, không bắt bớ, hành xử một ai trong thời gian Âu Châu truy nã, hành tội những người theo đạo Tin lành. Đức giáo hoàng thời ấy, thấy chính quyền Venice quá khoan dung, không chịu áp dụng chính sách truy nã bài trừ Tin lành, nên đã hăm dọa, cấm Venice không được làm thánh lễ tại nhà thờ. (lời hăm dọa của Đức giáo hoàng Jules II, thực hiện hai lần, lần mạnh nhất là lần thứ hai, vào ngày 27/04/1509).

Người đứng ra quản trị thành phố này mang chức vụ Doge, tương đương với chức công tước. Tục lệ ở đây, theo lý thuyết, công tước được dân bầu lên, làm việc luôn cho tới khi qua đời, nhưng trên thực tế, những công tước này đã thường bị áp lực và phải từ chức sớm, khi đường lối chính trị không ổn. Venice nổi tiếng về đường buôn bán hàng hải. Marco Polo đã biểu tượng tinh thần đường hướng này.

Venice với 1070 năm tự trị, sau này bị hoàng đế Napoléon (Pháp) chiếm đóng. Lúc đó, Venice đã nổi tiếng là thành phố Âu Châu, thanh lịch và tinh tế nhất vào thế kỷ 17 với một ảnh hưởng lớn mạnh về nghệ thuật, kiến trúc và văn chương. Sau khi chiếm đóng Venice, Napoléon đã được dân Do Thái sinh sống tại Venice vui mừng đón tiếp, coi như là một nhân vật đến giải thoát họ, vì lúc trước, chính quyền Venice đã giới hạn quyền công dân của họ trong vấn đề buôn bán, cũng như di chuyển, và để họ ở chung với nhau trong một khu riêng biệt. Sau thời đại Napoléon, một Venice thơ mộng, bé nhỏ, đã biến thành món mồi ngon của các nước khác, và Venice đã thuộc về vương quyền của Ý, nhưng dưới sự quản trị của Áo qua hiệp ước Campo Formio. Nhưng, sau đó, Áo giao hẳn Venice lại cho Ý ngày 03/10/1866.

Phương tiện giao thông về cá nhân, truyền thống là chiếc thuyền gondole. Chiếc thuyền này khá đắt tiền nên người dân thường di chuyển bằng «tàu thủy bus», đi dọc theo các con kênh. Nơi đây, có sân bay quốc tế Marco Polo để nhớ lại người công dân Venice nổi tiếng này (Marco Polo nổi tiếng là một thương gia giỏi, buôn bán qua lại với Trung Hoa thời cổ, và được vua tàu mền chuộng giữ lại, mời làm quan lớn trong triều đình. Nhà vua thích nghe kể chuyện về Âu Châu để học hỏi. Ngược lại, Marco Polo đã học hỏi rất nhiều ở Trung Hoa, và đem sở học về áp dụng tại Venice; ví dụ như mì, «cà rem» ...

Nhà ở Venice được xây cất trên những trụ móng bằng cây, xuyên qua những lớp đất sét, và cát của đất. Thành phố này giữa mùa thu và đầu mùa xuân, thường có nước thủy triều dâng lên. Hiện tượng này, luôn luôn hiện hữu và gia tăng dần lên qua

những thập niên gần đây, ảnh hưởng phối hợp nhiều yếu tố, liên quan đến thời tiết và hoạt động của con người. Thành phố Venice đang bị từ từ lún xuống đôi chút qua thời gian.

Chính quyền đã tìm cách ngăn chặn sự lún này bằng cách lập ra một chương trình có tên là MOSE (Module expérimental électromagnétique). Đề án này đã được áp dụng, đã bắt đầu vào năm 2003 và đã được bảo trì ngăn chặn sự lún dần dần này.

Bích Xuân